

[ukryj][start]Podpisanie umowy partnerskiej: 1 marca 1995 r.[koniec][ukryj]

Havierzów stanowi "sypialnię" dla Zagłębia Ostrawsko-Karwińskiego. Przez długi czas nic nie wskazywało na to, że na terenie kilku podcieszyńskich wsi (Szonów, Błędowice, Szumbark) powstanie wkrótce miasto. Miejscowa ludność utrzymywała się głównie z rolnictwa, a jej spokojny tryb życia kontrastował z atmosferą pobliskich miast i kolonii górniczych.

Podpisanie umowy partnerskiej: 1 marca 1995 r.

Primator miasta: Bc. Daniel Pawlas

Miasto Havierzów prawa miejskie otrzymało 4 grudnia 1955 roku, a więc jest niewiele tylko starsze od Jastrzębia-Zdroju. Podobnie jak u nas, budowa osiedli górniczych była głównym przyczynkiem do stworzenia na terenach wsi Szumbark, Błędowice Dolne, Sucha Średnia oraz Szonów miasta górników, czyli Havířova. Havíř w języku naszych południowych sąsiadów to po prostu górnik - w gwarze cieszyńskiej górnika określa się podobnie, mianem „hawiarza”. Ludzie odpowiedzialni za wybór nazwy dla nowo powstającej osady musieli mieć ciężki orzech do zgryzienia bowiem propozycje wpływające do udziału w konkursie publicznym, były wręcz nieprawdopodobne i skomplikowane. Spośród nazw takich jak choćby: Budosociokolektivov, Gottwaldův Horníkov, Bezručovy Novoměstské Baně, a nawet Stalin zdecydowano się jednak na Havierzów, w którym dziś po sąsiedzku warto odwiedzić kilka ciekawych miejsc.

Wycieczkę po tym 76-tysięcznym mieście warto zacząć od głównego placu zwanego hawierzowskim rynkiem. Náměstí Republiky jest zadbanym, dużym placem w centralnej części Hawierzowa. Znajduje się tu godna uwagi i dobrze widoczna brama ze źródłem i wahadłem. Nowy obiekt architektoniczny zdobiący dziś centrum miasta został wybrany przez mieszkańców w publicznym konkursie artystycznym w 2003 roku. Autorem dziewięciometrowego wahadła, które ma być symbolem upływającego czasu są Stefan Milkov i Karel Holub. Z tego miejsca najlepiej wyruszyć główną arterią miasta w kierunku dworca kolejowego bowiem właśnie przy ulicy Głównej (Hlavní třída) co rusz napotkać można na warty zwiedzenia obiekt. Duży fragment tej części miasta stanowi chroniona strefa zabytkowa Sorela. Centrum Hawierzowa, które wybudowane zostało w połowie XX wieku w stylu realizmu socjalistycznego, w 1992 roku ogłoszono strefą zabytkową, której dzisiejsza nazwa jest skrótem wspomnianego wyżej stylu. Tutaj warto zatrzymać się przy kinie Radość, który należy do najbardziej typowych obiektów tej zabytkowej strefy. To w tym miejscu w 1955 r. nadano miejscowości

insygnia miejskie, natomiast dziś działa tu dom kultury. Kilkaset metrów dalej znajduje się kościół św. Anny, który wraz z zamkiem położonym po przeciwnej stronie świątyni wita wjeżdżających do centrum miasta od strony Ostrawy.

Wspomniany zamek to pałac zbudowany w stylu empire. Jego historia sięga już XV wieku, bowiem w tym miejscu znajdować miała się twierdza. W 1997 roku na skutek stopniowej dewastacji obiekt został poddany gruntownej restauracji. Zamek ponownie otworzył własne podwoje na początku 1998 roku i dziś prezentuje się znakomicie zwłaszcza w sąsiedztwie niewielkiego, lecz niezwykle malowniczego parku. Malownicza Łucyna, czyli rzeka przepływająca przez Hawierzów w 1992 roku została ogłoszona pomnikiem przyrody. Głównym przedmiotem tej ochrony jest nieuregulowany bieg rzeki, który prowadzi przez liczne zakola rzeczne w kilkumetrowych namuliskach błotnych. W ten sposób nieujarzmiona rzeka daje możliwość dalszego rozwoju meandrów rzecznych, które nieustannie zmieniają swoje położenie i kształt co jest dużą gratką dla pasjonatów wycieczek przyrodniczych. Sympatycy etnografii także znajdą tu coś dla siebie - Kotulova drevenka, czyli Chałupa Kotuli to jedna z najstarszych zachowanych drewnianych budowli ludowych na Śląsku Cieszyńskim. Ekspozycja w Chałupie Kotuli prezentuje wyposażenie wnętrz i sposób życia na przełomie XIX i XX wieku w środkowej części Śląska Cieszyńskiego.

Wszystkim odwiedzającym to urocze miejsce warto polecić na koniec jeszcze jedno wydarzenie – coroczne święto „Hawierzów w kwiatach”, które po raz pierwszy odbyło się w 1973 roku. Impreza przyciągająca tłumy nie tylko sympatyków florystyki to wielkie święto miasta podczas którego obejrzeć można m.in.: barwny korowód, tworzone bezpośrednio przez publicznością rzeźby i obrazy z kwiatów, ale także wziąć udział w licznych konkursach czy koncertach.

Wytworzył:	Katarzyna Abrahamczyk
Data wytworzenia:	15.09.2016
Opublikował w BIP:	Katarzyna Abrahamczyk
Data opublikowania:	15.09.2016 11:26
Ostatnio zaktualizował:	Katarzyna Abrahamczyk
Data ostatniej aktualizacji:	19.04.2021 11:19
Liczba wyświetleń:	1500